

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.313 van 8 november 2012
in de zaak A. 197.225/X-14.597.**

In zake : 1. Paul HENDRICKX
 2. Maria VAN DEN BRANDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koenraad Maenhout
 kantoor houdend te 2600 ANTWERPEN
 Filip Williotstraat 30, bus 0102
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente ASSE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel van Dievoet
 kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
 Wolstraat 56
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de n.v. GARAGE B. VAN BOOM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koen Verhaegen
 kantoor houdend te 2970 Schilde
 Vloeyenbergdreef 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 2. de n.v. VAN DE VELDE BETON
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lutgart Gillis
 kantoor houdend te 9320 EREMBODEGEM
 Ninovesteenweg 118
 bij wie woonplaats wordt gekozen
-

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van:
 - a. het besluit van 22 maart 2010 van de gemeenteraad van Asse houdende definitieve vaststelling van het aangepast gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Zonevreemde bedrijven fase II”, houdende een grafisch plan, stedenbouwkundige voorschriften en de feitelijke en juridische toestand voor de zonevreemde bedrijven : Garage André Motors en Garage B. Van Boom n.v./Van de Velde Beton, en,
 - b. het besluit van 3 juni 2010 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Zonevreemde bedrijven fase 2” te Asse, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 22 maart 2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 209.267 van 29 november 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 januari 2011. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij en de tweede tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 juni 2012.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad Maenhout, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip De Preter, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Willem Cheyns, die loco advocaat Lutgart Gillis verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Stukken ingediend na het sluiten van de debatten

3. De eerste verzoeker heeft bij gewone brieven van 4 en 12 augustus 2012 aan de Raad van State stukken overgemaakt met betrekking tot het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) van de gemeente Asse, dat door de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant werd goedgekeurd op 21 april 2005. De voornoemde brieven dateren van na het sluiten van de debatten en er wordt geen rekening mee gehouden bij de beoordeling van het beroep.

IV. Feiten

4. De verzoekende partijen wonen aan de Dendermondsesteenweg 181 te Asse. Op één perceel na grenst hun woonperceel aan de buurtweg nr. 36 die haaks staat op de voornoemde steenweg en het achtergelegen open binnengebied ontsluit.

5. Omtrent het voorontwerp van uitvoeringsplan dat heeft geleid tot het bestreden gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP), wordt op 1 september 2009 een plenaire vergadering gehouden.

6. In zitting van 16 november 2009 stelt de gemeenteraad van Asse het ontwerp-GRUP “Zonevrije bedrijven fase II” voorlopig vast voor de zonevrije bedrijven “Garage André Motors, Nerviërsstraat 93 te (...) Asse” en “Garage Van Boom nv / Van de Velde Beton, Dendermondsesteenweg te (...) Asse”. Er wordt voorzien in een deelplan voor André Motors en een deelplan voor Van Boom/Van de Velde Beton.

7. Het linkerdeel van het plangebied van het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in agrarisch gebied. Het rechterdeel van dit plangebied is krachtens hetzelfde gewestplan vooraan gelegen in gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, en achteraan in agrarisch gebied.

Met het initiatief tot het opmaken van het GRUP wenst de gemeente de gronden op te delen in aan de Dendermondsesteenweg palende zone voor bedrijvigheid Van Boom (1 a) en de in het voornoemde (randnr. 4) open binnengebied gelegen zone voor bedrijvigheid Van de Velde (1 b) die bestemd wordt “als betonbedrijf”. Vooraan, aan de zijkanten en achteraan het gebied is voorzien in een groenbuffer (4). Rechts, waar de laatstgenoemde zone grenst aan de buurtweg nr. 36, heeft de groenbuffer een diepte van 10 meter. In zuidelijke richting (onder de zone 1b) wordt een zone voor waterzuivering en -buffering (5)

afgebakend. Voorts is er -gezien vanaf de Dendermondsesteenweg- links van de zone Van Boom (1a) voorzien in een zone voor toegangsweg (2) ter ontsluiting van de zone Van de Velde (1b), en in een zone voor parking met landschappelijke inpassing (3). Tot slot is er -opnieuw gezien vanaf de Dendermondsesteenweg- achter de zone Van Boom (1a) een zone voor parking voorzien (1c).

8. Van 10 december 2009 tot en met 8 februari 2010 wordt het ontwerp-GRUP “Zonevrije bedrijven fase II” aan een openbaar onderzoek onderworpen. Er wordt een bezwaarschrift ingediend door de eerste verzoeker en door Hendrik Sablon, de rechtstreekse buur van de verzoekende partijen. Het bezwaar van de eerste verzoeker heeft enkel betrekking op het gedeelte van het ontwerp-GRUP inzake Van de Velde Beton.

9. Op 4 februari 2010 geeft de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een voorwaardelijk gunstig advies over het ontwerp-GRUP, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

“III. Bespreking

Het RUP ‘Zonevrije bedrijven fase 2’ heeft tot doel een planologische oplossing te bieden voor twee zonevrije bedrijven. Het betreft de bedrijven ‘André Motors’ en ‘Van Boom/Vandeveld Beton’.

De opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan is een uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat is goedgekeurd door de deputatie bij besluit van 21 april 2005. Bindende bepaling 10 van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan geeft aan dat de gemeente de zonevrije bedrijvigheid zal aanpakken.

(...)

2. Garage Van Boom nv- Vandeveld Beton

De site is gelegen langs de Dendermondsesteenweg (N41) en sluit aan bij een kleinschalig bebouwingslint. De site is gelegen in KMO-zone en agrarisch gebied. De bestaande constructies zijn vergund. Het planvoorstel impliceert een uitbreiding voor wat betreft de bedrijfsconstructies van Van Boom. Bijkomend wordt op het achterliggende perceel (in functie van het bedrijf Vandeveld Beton - opslag van betonmaterialen) een uitbreiding voor bedrijvigheid voorzien.

Gezien het voorliggend RUP een zone voor bedrijvigheid (‘zone voor bedrijvigheid Van Boom’ en ‘zone voor bedrijvigheid Vandeveld’) voorziet waarvan de perimeter beperkt uitbreidt t.a.v. de perimeter van de KMO-zone op het gewestplan, kan de provincie de planopties steunen, mits voldoende zorg te besteden aan de groenbuffer”.

10. De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) van Asse brengt op 24 februari 2010 een gemotiveerd advies uit. Omtrent het bezwaarschrift van de eerste verzoeker stelt de Gecoro het volgende:

“Bezwaarschrift 2 (dhr. Hendrickx) wordt punt per punt overlopen:

1. Het gaat hier niet om een zonevreemd bedrijf: is in strijd met het RSV
 - Bezwaar aanvaard met 7 stemmen tegen 3 (1 onthouding)
We kunnen dit inderdaad niet als een zonevreemd bedrijf beschouwen gezien het gaat om een nieuwe bedrijfsruimte voor een bedrijf dat niet bestaat op deze locatie. Het voorstel zoals het nu voorligt is in strijd met de Vlaamse opties en kan niet aanvaard worden.
2. Het RUP is in strijd met het GRSP
 - Bezwaar aanvaard met 7 stemmen tegen 3 (1 onthouding)
Van de Velde kan niet beschouwd worden als een zonevreemd bedrijf aangezien het gaat om een nieuwe vestigingsplaats.
Bovendien doet dit afbreuk aan de intenties van het GRS.
(...)”.

11. Bij het eerste bestreden besluit van 22 maart 2010 stelt de gemeenteraad van Asse het -overeenkomstig het gemotiveerd voorstel van het afdelingshoofd Technische Zaken- aangepaste GRUP definitief vast.

Het beschikkend gedeelte van dit besluit luidt als volgt:

“Besluit: Met algemene stemmen.

Art. 1.

- Het aangepast Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan zonevreemde bedrijven fase II, opgemaakt door de Intercommunale Haviland houdende grafisch plan, stedenbouwkundige voorschriften en de feitelijke en juridische toestand voor volgende zonevreemde bedrijven:
 - Garage André Motors, Nerviërsstraat 93 te 1730 Asse.
 - Garage B. Van Boom nv/Van de Velde Beton, Dendermondsesteenweg te 1730 Asse.
- wordt definitief vastgesteld”.

In de toelichting bij het definitief vastgestelde GRUP wordt onder meer het volgende gesteld:

“1. Motivering RUP Zonevreemde bedrijven

De Studie.

In het gemeentelijk structuurplan van de gemeente Asse (april 2005) werd in de deelstudie bedrijvigheid de vraag naar bedrijventerreinen van in Asse gevestigde bedrijven bepaald.

In deze deelstudie werd tevens onderzoek gedaan naar de zonevreemde bedrijven.

In het bindend gedeelte werd bepaald dat er RUP's dienen opgemaakt te worden om het behoud en/of de uitbreiding van de bestaande in het structuurplan geselecteerde, lokale bedrijven te verzekeren ook in andere bestemmingen van het gewestplan.

Deze studie heeft tot doel het gewestplan te verfijnen.

De stedenbouwkundige voorschriften verfijnen de verschillende gebieden.

Voor meerdere elementen zoals ontsluiting van de gemeente, reliëf, enz... wordt naar deze studie verwezen.

(...)

Verenigbaarheid met het RSV

(...)

(3) Op deze plaats wordt de bestaande kmo-zone verder ingevuld, er wordt maar een klein gedeelte agrarisch gebied ingenomen. Door dat VDV Beton zich op deze plaats vestigt zal er op een andere plaats een stuk agrarisch gebied teruggegeven worden aan de landbouw. Bij de garage Van Boom betreft het geenszins de implementatie van nieuwe activiteiten, doch heeft enkel betrekking op de uitbreiding van bestaande, historisch vergunde activiteiten. Op deze wijze wordt verdere aansnijding van open ruimte op een andere locatie vermeden.

(...)

Het bedrijf Van Boom sluit aan bij een kleinschalig bebouwingslint. De site is gedeeltelijk gelegen in KMO-zone. De gemeente wil zo ook ruimte bieden aan het bedrijf Vandevelde Beton op het resterend stuk KMO-zone. Zoals gezegd in het GRS heeft deze site weinig impact op de open ruimte. Het GRS stelt het behoud van de agrarische gebieden. Vermits hier voor het bedrijf Vandevelde geen bijkomende agrarisch gebied wordt ingenomen, kan dit perfect volgens de opvattingen in het GRS.

(...)

Op de percelen 126b en 127a zou Van de Velde beton een nieuwe loods willen inplanten met als doel de natuursteenafdeling in onder te brengen. Deze is nu gevestigd in Opwijk waar het terrein geen mogelijkheid meer heeft om uit te beiden.

De ruimte voor opslag in open lucht zal uitgevoerd worden in waterdoorlatende materialen. Hier wordt de opslag voorzien van zand, dolomiet, rijnzand, ... ; bovengrondse opslag van motor- en afvalolie 1500 l; parkeerplaats wagens en vrachtwagens; zone voor laden en lossen van de vrachtwagens; manoeuvreerruimte voor vrachtwagens, opslagruimte voor de afgewerkte producten (zowel van diverse beton- als van natuursteenproducten, enz).

In de te realiseren loods worden o.m. technische installaties voorzien. Ook een verpakkingsruimte voor afgewerkte producten met het oog op het transport ervan en ruimte voor burelen en sociale lokalen worden in deze loods voorzien.

(...)

Ontwikkelingswensen Vandevelde

Momenteel kampt het bedrijf met een prangend plaatsgebrek. Ook gelet op het feit dat het terrein langsheen de Dendermondsesteenweg in de toekomst niet langer zal mogen worden gebruikt voor de uitoefening van de bedrijfsactiviteiten, dringt uitbreiding zich op. Uitbreiding is enerzijds

noodzakelijk voor de verdere bestendiging en anderzijds ook voor de te verwachten gestage uitbreiding van het bedrijf.

De huidige locatie in Opwijk-Mazenzele biedt geen uitbreidingsmogelijkheden meer.

(...)

Besluit

Het huidige plaatsgebrek op de site in Mazenzele - Opwijk brengt de concurrentiepositie van het bedrijf Van de Velde Beton sterk in het gedrang omdat het enerzijds hierdoor de ontwikkelingen in de beton- en natuursteensector niet langer kan volgen omdat er geen ruimte is voor de implementatie ervan en anderzijds omdat de leveringstermijnen veel te lang zijn omdat er te weinig grondstoffen kunnen worden opgeslagen.

Aangezien de huidige oppervlakte zelfs niet langer voldoet om plaats te bieden aan de bestaande productielijnen, is het momenteel volkomen onmogelijk om bijkomende, innoverende toepassingen toe te voegen aan het assortiment.

Wil het bedrijf zijn innovatiegerichte strategie in de toekomst blijven verder zetten, dan moet er dringend een uitgebreider gamma producten kunnen geproduceerd worden. Hiervoor is echter ruimte vereist, die het bedrijf momenteel niet ter beschikking heeft op de huidige vestigingsplaats te Mazenzele-Opwijk”.

12. Bij het tweede bestreden besluit van 3 juni 2010 keurt de tweede verwerende partij het GRUP “Zonevreemde bedrijven fase 2” goed.

Dat besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 juli 2010.

V. Ontvankelijkheid van het beroep - belang

Standpunt van de partijen

13. De verzoekende partijen voeren in hun verzoekschrift aan dat ze samenwonen aan de Dendermondsesteenweg 181 te Asse en dat ze belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden besluiten, aangezien ze eigenaar zijn van een woning in de onmiddellijke omgeving van de uiterste grenzen van het bestreden GRUP.

14.1. In haar memorie van antwoord voert de eerste verwerende partij aan dat de verzoekende partijen verzwijgen dat zij daar niet enkel een woning hebben, maar ook een handel uitbaten. Namelijk de b.v.b.a. P. Hendrickx

Van Den Brande (KBO 429.912.314) met zetel aan de Dendermondsesteenweg 181, die zowat alle mogelijke bouwwerken als doel heeft, waarvan de eerste verzoeker zaakvoerder is, en die in de loods achter de woning een handel (Sanospas) in jacuzzi's, sauna's en wellness- en tuinaanlegartikelen uitbaat.

Voorts blijkt volgens de eerste verwerende partij uit de gegevens waarover ze beschikt, dat de verzoekende partijen geenszins eigenaar zijn van de woning. Ze zijn eigenaar van de grond, maar hebben een opstalrecht verleend aan hun vennootschap. Het is die vennootschap die dus eigenares is van de woning. De hoedanigheid van eigenaar die de verzoekende partijen inroepen is om die reden in elk geval afwezig, waardoor het verzoekschrift onontvankelijk is.

14.2.1. In louter ondergeschikte orde voert de eerste verwerende partij aan dat het deelplan André Motors een afzonderlijk deelplan vormt. Dit deelplan heeft betrekking op een site die zich op meer dan een kilometer van de woning van de verzoekende partijen bevindt. Aangezien de verzoekende partijen hun belang zelf steunen op hun hoedanigheid van eigenaar van een woning in de onmiddellijke omgeving van de grenzen van het GRUP, is het duidelijk dat dit belang geen betrekking kan hebben op dit deelplan. Het beroep is dan ook onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen dit deelplan.

14.2.2. Wat het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton betreft, stelt de eerste verwerende partij dat dit plan in twee onderscheiden zones voorziet -namelijk een zone voor bedrijvigheid Van Boom (1a) en een zone voor bedrijvigheid Van de Velde (1b)- die zelfstandig functioneren en elk op zich één geheel vormen. Ze zijn bestemd voor een verschillend type van bedrijvigheid, respectievelijk herstellingswerkplaats voor motorvoertuigen en betonbedrijf. In de toelichtingsnota worden de ruimtelijke behoeften van elk bedrijf afzonderlijk onderzocht. Een partiële vernietiging van de zone 1b, 2 (toegangsweg) en 5 (waterzuivering en buffering) is dan ook mogelijk zonder de algemene economie van het plan in het gedrang te brengen.

14.2.3. De zone voor bedrijvigheid Van Boom bevindt zich aan dezelfde zijde van de straat als de woning van de verzoekende partijen, op een afstand van ongeveer 150 meter van hun woning. Tussen de woning van de verzoekende partijen en deze zone bevinden zich een andere woning en twee ambachtelijke bedrijven. Er is vanuit hun woning geen enkele vorm van uitzicht mogelijk op dit deel van de zone, dat overigens voor het deel dat het dichtst bij hun woning staat reeds is ingenomen door bedrijfsgebouwen die zich in de KMO-zone bevinden. De verzoekende partijen hebben dan ook, aldus de eerste verwerende partij, geen belang bij een vernietiging van het bestreden GRUP voor zover het de zone voor bedrijvigheid Van Boom (1b), zone voor parking met landschappelijke inpassing (3) en zone voor parking (1c) afbakt.

14.2.4. Volgens de eerste verwerende partij hebben de verzoekende partijen ook voor de andere zones geen belang.

Zo valt de zone voor bedrijvigheid Van de Velde aan de noordzijde, waar de woning van de verzoekende partijen is gevestigd, samen met de ambachtelijke zone die reeds door het gewestplan is afgebakend. In afwijking op het gewestplan wordt er aan die noordzijde voorzien in een zone voor buffer tussen die zone en de buurtweg. In vergelijking tot wat mogelijk was conform het gewestplan, verbetert de situatie van de verzoekende partijen enkel. Er wordt nu uitdrukkelijk voorzien in een bufferzone en de voorschriften sluiten uit dat de zone ontsloten wordt via de bufferzone (enkel een brandweeroitweg is toegelaten). De verzoekende partijen, die hun belang enkel verduidelijken vanuit hun hoedanigheid van eigenaar van de woning op het huisnummer 181, kunnen bezwaarlijk een belang doen gelden bij het GRUP dat ter plaatse voorziet in een zone voor groenbuffer (waar volgens de voorschriften een volledig bouwverbod geldt, zowel voor bouwwerken, constructies, als verhardingen) met een breedte van 10 meter, op een locatie die voorzien was als KMO-zone.

Voor zover het GRUP de voorschriften voor de rest van de zone wijzigt van KMO-zone naar “zone voor bedrijvigheid Vandevelde”, valt evenmin in te zien welk belang de verzoekende partijen hierbij kunnen doen gelden. De gewestplanvoorschriften -namelijk de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de

ontwerp-gewestplannen en gewestplannen- bepaalden dat “(d)e industriegebieden (...) bestemd (zijn) voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven”, dat “(z)e (...) een bufferzone (omvatten)”, dat ze “(v)oor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, (...) mede de huisvesting van het bewakingspersoneel (kunnen) omvatten”, dat “(t)evens (...) in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven (worden) toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop”, en dat “de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen (...) mede bestemd (zijn) voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard”. Het bestreden GRUP stelt nu voor zone 1b dat “(d)eze zone wordt bestemd als betonbedrijf”, dat “(b)innen deze zone (...) gebouwen/constructies (mogen) worden opgericht”, dat “(d)eze gebouwen/constructies (...) enkel (zijn) bestemd als opslagplaatsen, technische installaties, verpakkingsruimte en burelen”, dat “(d)e burelen (...) maximaal 15% van de totale bebouwbare oppervlakte bedragen” en dat “(p)roductie (...) niet (is) toegelaten”. De voorschriften van het GRUP wijzigen het gewestplanvoorschrift geenszins. Zij verfijnen het enkel, zelfs in die mate dat de mogelijkheden volgens het gewestplan aanzienlijk werden beperkt. Productie wordt uitdrukkelijk uitgesloten, zodat enkel nog opslag, conditionering en verpakking mogelijk is.

Voorts bevindt de woning van de verzoekende partijen zich op een afstand van ongeveer 120 meter van het hoekpunt van de rand van het GRUP. Een rechte lijn van hun woning tot dit hoekpunt loopt langs een andere woning, langs hun eigen bedrijfspand en langs het bestaande bedrijfspand van Lohisse. De afstand tot de grens van zone 1b is nog groter en wordt nog eens afgeschermd door de zone voor buffer. Deze lijn verbindt het uiterste punt van hun woning met het uiterste punt van de zone. In het licht hiervan valt niet in te zien -en de verzoekende partijen leggen dat ook niet uit- welk belang zij hebben bij de omzetting van de gewestplanbestemming “KMO-zone” naar de GRUP-bestemming “zone 1B van de velde beton”.

Vervolgens blijkt, aldus de eerste verwerende partij, dat de enige uitbreiding van de zone die is bestemd voor activiteiten, zich situeert ten zuiden van de bestaande ambachtelijke zone op een afstand van meer dan 200 meter van de woning van de verzoekende partijen en van die woning is afgeschermd door de woning van de buren en het bedrijfsgebouw van Lohisse. Ook die uitbreiding verklaart dus niet het belang van de verzoekende partijen.

Tot slot voert de eerste verwerende partij aan dat achteraan het bedrijfsterrein wordt voorzien in een nieuwe bufferzone in agrarisch gebied, waar een totaal bouwverbod geldt. Deze bufferzone bevindt zich op een afstand van minstens 180 meter van de woning van de verzoekende partijen. Ook die bufferzone geeft de verzoekende partijen, bij gebrek aan enige verduidelijking, geen belang.

15. In haar memorie van antwoord stelt de tweede verwerende partij dat de verzoekende partijen slechts een belang hebben bij de vernietiging van het bestreden GRUP voor wat betreft het deelgebied “Van Boom/Vandevelde Beton”. Volgens haar tast de beperking van een eventuele vernietiging van het GRUP tot dit deelgebied het overige plandeelgebied niet aan.

16.1. De eerste tussenkomende partij betwist in haar memorie van tussenkomst dat de woning van de verzoekende partijen zich in de onmiddellijke omgeving van het gebied van het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton bevindt, aangezien er een tussenruimte is van meer dan 100 meter. In die ruimte bevinden zich de bedrijfsgebouwen van de n.v. Lohisse die de woning van de verzoekende partijen voor een belangrijk deel afschermen van het deelplangebied.

Voorts stelt de eerste tussenkomende partij dat van een nog in te richten groenbuffer geen enkele hinder kan uitgaan die de verzoekende partijen belang zou verschaffen om de nietigverklaring van de bestreden besluiten na te streven.

Ook is het grootste gedeelte van het plangebied door het bestaande gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse reeds ingekleurd als gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen. De bestreden

besluiten wijzigen de bestemming van de terreinen die binnen de genoemde ambachtelijke en KMO-zone van het gewestplan liggen, dus niet op een wijze die de verzoekende partijen belang zou verschaffen.

Vervolgens wijst de eerste tussenkomende partij erop dat visuele hinder of bezorgdheid voor de plaatselijke goede ordening nergens in het enig verzoekschrift worden genoemd als drijfveren van de verzoekende partijen. Achteraan hun eigenlijke woning bevindt er zich op hun eigen perceel -in agrarisch gebied- een loods die is bestemd voor handelsactiviteiten, zodat een hypothetische bekommernis voor het behoud van de open ruimte of voor de goede ruimtelijke ordening dan ook weinig overtuigend zou zijn.

Gelet op de reeds bestaande situatie maakt de zorg voor eventuele bijkomende milieuhinder, die geen steun vindt in de toekomstige activiteiten binnen het plangebied (opslag enerzijds, showroom en herstelling voertuigen anderzijds) en ook niet in de inrichting ervan (toegangsweg ver verwijderd van de woning van de verzoekende partijen, voorziene buffering), een onvoldoende basis uit om het belang van de verzoekende partijen te kunnen schragen.

16.2. In zoverre de verzoekende partijen belang zouden hebben bij hun beroep tot nietigverklaring, strekt hun belang zich, aldus de eerste tussenkomende partij, niet uit tot de zone van bedrijvigheid bestemd voor haar activiteiten, zodat de onontvankelijkheid van het beroep in iedere geval voor dit gedeelte van het GRUP moet worden vastgesteld.

Hiertoe wijst de eerste tussenkomende partij erop dat de zone waarin haar bedrijf is gelegen en waarbinnen zij in de toekomst zou uitbreiden aan de straatzijde van het plangebied ligt, dat de hele zone van bedrijvigheid die voor haar is voorzien volledig aan het zicht is onttrokken vanuit de woning van de verzoekende partijen, en dat de door de verzoekende partijen gevreesde milieuhinder (geluidshinder en stofontwikkeling) geenszins kan uitgaan van haar garagebedrijf aangezien de herstelling van voertuigen zal plaatsvinden binnen een daartoe geschikt gebouw -hetgeen geluidshinder uitsluit- en de bedrijvigheid geen stofontwikkeling met zich meebrengt.

Ook stelt ze nog dat haar bedrijf een bestaand lokaal bedrijf is met hoofdzetel binnen de voor haar bedrijvigheid voorziene zone, en dat het bedrijf volgens de bestaande zonering krachtens het gewestplan grotendeels zone-eigen is aangezien het ligt in ambachtelijke en KMO-zone – behalve de parking die is gelegen in agrarisch gebied.

17. De tweede tussenkomende partij voert in haar “nota houdende toelichting middelen” aan dat de eigendom van de verzoekende partijen niet aangrenzend is aan het territoriaal toepassingsgebied van het bestreden GRUP. Op het plan “feitelijke en juridische toestand” van het GRUP is immers waar te nemen dat de grenslijn ervan zich niet situeert tot tegenaan de eigendom van de verzoekende partijen. De grenslijn van het GRUP situeert zich namelijk in het noorden aan de n.v. Lohisse (perceel 124c), in het oosten aan de n.v. Keukens Michiels (perceel 128d2) en zo verder tegenaan de Dendermondsesteenweg ter hoogte van de garage n.v. Van Boom (percelen 128h2 en 128k2).

Daarenboven is, aldus de tweede verwerende partij, de eigendom van de verzoekende partijen niet gesitueerd in de onmiddellijke omgeving van de grenslijn van het bestreden GRUP. De afstand van de woning van de verzoekende partijen ten opzichte van de grenzen van het GRUP bedraagt meer dan 100 meter. De verzoekende partijen insinueren dus in strijd met de stavingsstukken dat hun woning in de onmiddellijke omgeving van het bestreden GRUP zou zijn gelegen.

Tot slot wijst de tweede tussenkomende partij op de actueel juridisch-planologische situatie. Tussen de woning van de verzoekende partijen en het betrokken GRUP bevindt zich immers een reeds als KMO-gebied ingekleurd bedrijfsterrein met reeds opgetrokken bedrijfsgebouwen waaronder de n.v. Lohisse en de n.v. Keukens Michiels. De verzoekende partijen ontberen het rechtens vereiste belang, gelet op de actuele als KMO-gebied ingekleurde (gewest)planologie en de in uitvoering daarvan de facto opgetrokken bedrijfsgebouwen die elke mogelijke hinder voor de verzoekende partijen op het geplande gebied ontnemen.

18.1. De verzoekende partijen stellen in hun memorie van wederantwoord dat zij op 28 juli 2010 enige eigenaar waren van het pand gelegen aan de Dendermondsesteenweg 181 te Asse, omdat het recht van opstal waarover de eerste verwerende partij het heeft, op 31 maart 2010 was geëindigd. Ze voeren hiertoe een notariële akte van 23 april 1990 aan waaruit volgens hen blijkt dat het recht van opstal door hen aan de b.v.b.a. P. Hendrickx-Vanden Brande werd verleend voor een termijn van 20 jaar om te eindigen op 31 maart 2010 (zie voorwaarde 3), en dat de eigenaar bij het beëindigen van het recht van opstal door het verstrijken van de duur ervan ingevolge natrekking de gebouwen en werken in eigendom verwerven (zie voorwaarde 7, tweede lid).

Dat ter plaatse ook een handelszaak is gevestigd, is voorts volgens de verzoekende partijen totaal irrelevant voor de beoordeling van hun belang. De eerste verwerende partij toont ook niet aan dat dit afbreuk zou kunnen doen aan hun persoonlijk, rechtstreeks en actueel belang. De verwijzing in het inleidend verzoekschrift naar de lawaai- en stofhinder alsook de visuele impact, is immers op de eerste plaats voor wat betreft de verzoekende partijen als bewoners en privé-eigenaars. Overigens is de toonzaal niet meer dan een deel van een loods waarin op zaterdag klanten kunnen langskomen; voor het overige is dit louter een opslagplaats. Al deze inrichtingen zijn vergund en of ze zonevreemd zijn of niet is voor de beoordeling van het belang irrelevant.

18.2. In de omstandigheden zoals weergegeven door de verwerende partijen en de eerste tussenkomende partij kunnen de verzoekende partijen aanvaarden dat, mede omwille van hun duidelijk afgebakend belang, een vernietiging die is beperkt tot het deelplan Van de Velde Beton (1b en deels 4) mogelijk is zonder afbreuk te doen aan de algemene economie van het plan. De verzoekende partijen gedragen zich naar de wijsheid van de Raad van State voor wat betreft de deelplannen André Motors en Garage Van Boom. Waar die laatste bij de bespreking van de middelen telkens refereert aan haar situatie, is dit ook niet het voorwerp van betwisting. De eerste tussenkomende partij is ter plaatse gevestigd en is deels zonevreemd, maar de verzoekende partijen richten hun pijlen niet op dit deel van het plan.

18.3. Waar de eerste verwerende partij het heeft over 120 meter en de tweede tussenkomende partij over meer dan honderd meter, is dit, aldus de verzoekende partijen, uiteraard gerekend zonder hun eigen perceel. Van de grens van hun perceel tot de uiterste grens van het plangebied bedraagt de afstand immers slechts 63 meter. Ze nemen daartoe in hun memorie van wederantwoord een luchtfoto op met de aanduiding van de voormelde afstand met een rode lijn.

Zij stellen dat het gelet op de ligging van hun perceel aannemelijk is dat hun leef- en woonklimaat ernstig wordt aangetast in geval het GRUP wordt goedgekeurd. Van de achterzijde van hun woning en tuin stellen ze bovendien zicht te hebben op het plangebied waarop zij kritiek hebben.

Voorts menen ze dat het toch kan worden aangenomen dat met een afstand van amper 100 meter van het plangebied, zoals de andere partijen voorhouden, rekening houdend met de aard van de beoogde activiteiten van opslag van betonproducten, het aannemelijk is dat deze inrichting hinder van lawaai en stof kan teweegbrengen in de omgeving, en dat die hinder zich kan voordoen tot op een afstand van 100 meter van het plangebied. Hierbij wijzen de verzoekende partijen erop dat volgens de eigen website van de tweede tussenkomende partij er momenteel op hun site te Opwijk stabilisé en beton kan worden geladen van maandag tot vrijdag van 6u tot 16u30 en zaterdag van 6u tot 11u30. Dit laden van zand en beton brengt onvermijdelijk lawaai en stof met zich mee, wat ook wordt beaamd in het onderzoek naar milieueffectrapportage inzake “(h)et toekomstig bedrijf Vandevelde beton” waarin sprake is van “bijkomende geluidshinder” ingevolge dat bedrijf.

18.4. Vervolgens wijzen de verzoekende partijen erop dat binnen het plangebied volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (KB 7 maart 1977 en latere wijzigingen) de bestemmingen zone voor ambachtelijke bedrijven en kleine- en middelgrote ondernemingen en deels agrarisch gebied gelden. De tweede tussenkomende partij is volgens hen momenteel niet gelegen op de bewuste site en dus ook niet in het plangebied. De bestaande ruimte wordt door het bestreden GRUP aangetast en een nieuwe vestiging van een aldaar momenteel niet gevestigd bedrijf wordt voorzien. Het gaat weliswaar volgens het gewestplan deels om KMO-zone, die evenwel zou worden bestemd in functie van een

“toekomstig bedrijf”, zodat er dus inderdaad geen afwijking is wat betreft de activiteiten, maar wel wat betreft de bodemafdekking en de indeling van het perceel. Het voorgenomen plan is dus niet enkel de bestendiging van de huidige stedenbouwkundige vergunde of vergund geachte toestand.

Bovendien werd na het gewestplan onder meer het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen opgesteld en moet het GRUP daarmee in overeenstemming zijn. Een van de ontwikkelings- en uitbreidingsmogelijkheden voor bestaande bedrijven buiten bedrijventerreinen moet nu net de afweging zijn van herlocalisatie en de ruimtelijke implicatie.

Met andere woorden, de nu geldende toestand -vóór het aannemen van het GRUP- was open terrein dat enkel voor bestaand zonevreemd bedrijf kon worden gebruikt. Het GRUP gaat echter veel verder en zorgt voor een herlocalisatie van een bedrijf dat nu niet binnen het plangebied is gevestigd. Ook de bufferzone die wordt voorzien langs de noordelijke zijde waar het perceel van de verzoekende partijen is gelegen, is daarbij irrelevant, aangezien deze zone langs de zijde van Hambos-buurtweg nr. 36 slechts 10 meter breed is, waardoor de woonhuizen langs die zijde amper zullen worden beschermd tegen de hinder van de geplande activiteiten.

19.1. In haar laatste memorie voert de eerste verwerende partij vooreerst aan dat zij aan de hand van de kadastrale gegevens waarover zij beschikte, had opgemerkt dat de verzoekende partijen niet de eigenaars waren van de woning die zij bewonen. Zij erkent echter dat die gegevens achterhaald zijn, zodat zij van dit deel van de exceptie afstand doet.

19.2. Voorts wijst de eerste verwerende partij erop dat het voormelde niet volstaat om de verzoekende partijen een belang te verschaffen. Zij stelt dat de woning in kwestie wel is gelegen in de omgeving, maar meent dat er wel degelijk een aantal concrete elementen zijn die het belang van de verzoekende partijen tegenspreken. De concrete afstand van hun woning tot het door hen gecontesteerde onderdeel van het GRUP, het feit dat het GRUP op die plaats niets meer doet dan de bestaande planologische bestemming te bevestigen, het feit dat er tussen de woning van de verzoekende partijen en het bewuste onderdeel van

het GRUP nog een andere woning en een bedrijfsgebouw zijn gelegen, en het feit dat de woning van de verzoekende partijen geen strikt residentiële woning is maar een woning die is gelegen bij een bedrijfspand, maken -aldus de eerste verwerende partij- dat het geenszins evident is dat zij over een belang beschikken louter omdat hun eigendom in de omgeving van het GRUP is gelegen. In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat de uiterste hoek van hun perceel is gelegen op 63 meter van de rand van het plangebied, merkt de eerste verwerende partij op dat het plan niets toelaat dat voordien al niet was toegelaten, en dat de mogelijkheden tot uitbreiding worden gecreëerd aan de zuidelijke zijde van het terrein, ver weg van de woning van de verzoekende partijen.

Volgens de eerste verwerende partij doen de verzoekende partijen alvast geen moeite om hun belang concreet aan te tonen, ondanks het feit dat hun belang in de memorie van antwoord werd betwist.

De eerste verwerende partij poneert dat op zicht van de gegevens van het dossier kan betwijfeld worden dat de verzoekende partijen vanuit hun woning en tuin een rechtstreeks zicht hebben op het plangebied. Uit de luchtfoto's die de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord opnemen, lijkt dit rechtstreeks zicht onmogelijk te worden gemaakt door de beplantingen in de aanpalende tuin die tussen de tuin van de verzoekende partijen en het plangebied is gelegen. Gegevens om het rechtstreeks zicht te staven, zoals foto's, worden niet overgelegd.

Hinder van lawaai en stof op een afstand van 100 meter zijn wel degelijk als nadeel volkomen hypothetisch te noemen, aldus de eerste verwerende partij.

Ook stelt de eerste verwerende partij dat het niet correct is dat het bedrijventerrein momenteel enkel door een bestaand bedrijf kan worden ingenomen. Immers om het even welk bedrijf dat binnen de bestaande bestemming van gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen toelaatbaar is, zou zich daar kunnen vestigen, zelfs met gebruikmaking van de buurtweg, wat nu door het GRUP absoluut verboden is.

19.3. Wat betreft de omvang van het beroep voert de eerste verwerende partij aan dat er duidelijke verbanden zijn tussen de zone Van Boom

en de zone Van de Velde, maar dat er niet meer moet worden vernietigd dan nodig is binnen het belang van de verzoekende partijen, evenwel dan wel zonder door die beperking van de vernietiging de algemene economie van het plan te verstoren.

Het klopt volgens de eerste verwerende partij dat de zone Van de Velde is afgestemd op de zone Van Boom en dat bij vernietiging van de zone Van Boom moeilijk de zone Van de Velde overeind kan blijven. De zone Van Boom ligt immers tussen de weg en de zone Van de Velde in. Het omgekeerde is echter wel denkbaar. De ontwikkeling aan de straat is afsplitsbaar van de ontwikkeling achterin.

De eerste verwerende partij vestigt er tot slot de aandacht op dat de verzoekende partijen zelf de splitsbaarheid aanvaarden en dat zij als auteur van het plan uitdrukkelijk bevestigt dat de zone Van de Velde afsplitsbaar is, zodat in de gegeven omstandigheden die afsplitsbaarheid kan worden aanvaard.

Beoordeling

20.1. Zoals de eerste verwerende partij in haar laatste memorie (randnr. 19.1) erkent zijn de verzoekende partijen eigenaar van het perceel gelegen aan de Dendermondsesteenweg 181 te Asse, waar ze hun woning hebben.

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het achter het woonperceel van de verzoekende partijen gelegen open binnengebied, links van de buurtweg nr. 36, door het bestreden uitvoeringsplan wordt herbestemd met het oog op de inplanting van een betonbedrijf.

Gelet op de ligging van hun woonperceel in de onmiddellijke omgeving van het plangebied van het bestreden uitvoeringsplan, doen de verzoekende partijen in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang.

Noch de omstandigheid dat er, zoals de verzoekende partijen terecht stellen, een afstand is van 63 meter tussen hun woonperceel en het voornoemde plangebied, noch de omstandigheid dat zich links naast het voornoemde woonperceel, palend aan de Dendermondsesteenweg en dus vóór het

open binnengebied, bedrijfsgebouwen bevinden, laat toe om van het voornoemde beginsel af te wijken.

Het feit dat er op het perceel van de verzoekende partijen ook een handelszaak is gevestigd, is niet van aard om afbreuk te doen aan het voormelde belang.

Het feit dat het gewestplan ter plaatse reeds een bestemming als gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen voorziet, doet evenmin afbreuk aan dit belang. Niet alleen blijkt dat, krachtens het gewestplan, het plangebied van het bestreden uitvoeringsplan achteraan en vooraan links in agrarisch gebied gelegen is, bovendien komt het niet aan de verwerende of de tussenkommende partijen toe om te beoordelen of een bestemmingswijziging voor de verzoekende partijen al dan niet nadelig zal zijn.

20.2.1. Een ruimtelijk uitvoeringsplan is in beginsel één en ondeelbaar. Een gedeeltelijke vernietiging is bijgevolg enkel mogelijk als vaststaat dat het betreffende gebiedsdeel kan worden afgesplitst van de rest van het plan en dat de overheid ook afgezien van het afgesplitste gedeelte voor het overige dezelfde beslissing zou hebben genomen. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad van State zich op het domein van de beleidsuitoefening van de betrokken overheid zou begeven en zou overgaan tot hervorming, en niet vernietiging, van de beslissing waarvan het betreffende gebiedsdeel een onlosmakelijk onderdeel is, vermits het plan voor het overige hoe dan ook zou blijven bestaan.

20.2.2. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het plangebied van het deelplan André Motors zich op ruim een kilometer bevindt van het plangebied van het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton. Het eerstgenoemde deelplan is planologisch afsplitsbaar van het laatstgenoemde deelplan. Omdat aan de in randnummer 20.2.1 genoemde criteria is voldaan, is een vernietiging beperkt tot het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton mogelijk.

20.2.3. Binnen het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton is het gedeelte dat betrekking heeft op Van Boom planologisch niet afsplitsbaar van het gedeelte dat betrekking heeft op Van de Velde Beton. Dit blijkt onder meer uit het feit dat voor de beide bedrijven gemeenschappelijke groenbuffers en een gemeenschappelijke toegangsweg is voorzien en wordt bevestigd in de toelichtingsnota bij het deelplan volgens welke “(d)e ontsluiting gebeurt langs de linkerzijde van Van Boom” en “(d)e beide bedrijven (...) hierlangs (zullen) ontsluiten”, dat “de bedrijven (hebben) gezocht naar een manier om hun activiteiten zo veel mogelijk ruimtelijk te bundelen, vb. gezamenlijke toegangsweg, buffer, ...”, dat “(d)e aanpak van (het bedrijf Van Boom) (...) samen met de problematiek van het bedrijf Vandevelde Beton (moet worden bekeken)”, en dat “(h)et gebied (...) in zijn geheel (moet) afgewerkt en geherstructureerd worden” en dat “(h)et (...) wenselijk (is) om de te realiseren uitbreiding ruimtelijk te laten aansluiten bij de bestaande bebouwing in de kmo-zone en om deze op het noordelijke gedeelte van het terrein te voorzien”. Omdat een afsplitsing niet mogelijk is zonder de algemene economie van het deelplan in het gedrang te brengen is een vernietiging beperkt tot het bedrijf Van de Velde Beton niet mogelijk.

VI. Onderzoek van het eerste onderdeel van het tweede middel en het derde middel

A. Standpunt van de partijen over het tweede middel (eerste onderdeel)

21. In het eerste onderdeel van het tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 2.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) wegens inbreuk op de bindende bepalingen van het GRS van Asse.

Ze stellen dat het GRS in haar bindende bepaling nummer 2.2.10 vermeldt dat de gemeente de bestaande bedrijvigheid zal uitbreiden en de zonevreemde bedrijvigheid zal aanpakken, alsook dat “(d)e gemeente (...) binnen haar bevoegdheid en afhankelijk van de hoogdringendheid van de gewenste uitbreiding sectorale BPA’s en RUP’s (zal) opmaken om het behoud en/of de

uitbreiding van bestaande in het structuurplan geselecteerde, lokale bedrijven te verzekeren ook in andere bestemmingen van het gewestplan”.

Volgens de verzoekende partijen strookt de vermelding van Van de Velde Beton als zonevreemd bedrijf niet met de hiervoor vermelde bindende bepaling. Van de Velde Beton is immers in Asse geen bestaand bedrijf, zodat het daar ook niet kan uitbreiden, minstens niet kan worden behouden.

De voornoemde bindende bepaling van het GRS is, aldus de verzoekende partijen, bindend voor de gemeente. Van het bindend gedeelte van het GRS kan -overeenkomstig artikel 2.1.2, §2 VCRO- enkel worden afgeweken als zulks wordt genoodzaakt door maatregelen die vereist zijn voor de verwezenlijking van het bindend sociaal objectief, wat hier niet het geval is. Het GRUP is dus een inbreuk op de bindende bepalingen van het GRS.

22.1. In haar memorie van antwoord voert de eerste verwerende partij vooreerst aan dat het middel onontvankelijk is in de mate het gesteund is op de bindende bepaling inzake de opmaak van een RUP omtrent het behoud en/of de uitbreiding van bestaande in het structuurplan geselecteerde lokale bedrijven. Zij voert daartoe aan dat een bindende bepaling die een actie voorop stelt in een bepaald domein immers niet kan worden geschonden door een beslissing die -aldus de verzoekende partijen- niet onder die bindende bepaling valt. De bewuste bepaling verplicht de gemeente om iets wel te doen en verbiedt haar niet om iets niet te doen.

22.2. Voorts poneert de eerste verwerende partij dat hoe dan ook het bedrijf Van de Velde Beton een bestaand bedrijf is -en was- dat zonevreemd was en als dusdanig ook is vermeld in het structuurplan. De opmaak van een RUP voor een dergelijk bedrijf past dan ook perfect binnen de opties van punt 2.2.10 van de bindende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan.

23.1. De tweede verwerende partij voert in haar memorie van antwoord aan dat de verzoekende partijen verwijzen naar een aantal algemene bepalingen van het GRS, maar voorbijgaan aan de bepaling in het richtinggevend

gedeelte ervan waarin de ontwikkeling van de site voor de bedrijven van de tussenkomende partijen expliciet is voorzien.

In die bepaling wordt overwogen dat de mogelijkheid moet worden onderzocht voor een uitbreiding achteraan in de KMO-zone en dat alleszins de mogelijkheid moet worden geboden om de activiteiten van het bedrijf Van Boom veilig te stellen. De problematiek van het bedrijf moet daarnaast samen worden genomen met het bedrijf Van de Velde Beton en op die manier, aldus nog het GRS, moet het kwestieuze gebied in zijn geheel afgewerkt en geherstructureerd worden.

Gelet op de gedetailleerde uitwerking in het richtinggevend gedeelte van de problematiek rond de site waar beide bedrijven activiteiten uitoefenen, kunnen de verzoekende partijen hun argumentatie niet op goede gronden steunen op de algemene beginselen en/of de algemene opzet van het GRS. Een structuurplan is immers een beleidsdocument en de plannende overheid beschikt steeds over een ruime discretionaire bevoegdheid om uitvoering te geven aan haar beleidsdocumenten.

23.2. In ondergeschikte orde stelt de tweede verwerende partij vast dat het bestreden GRUP niet strijdig is met de in het middel geciteerde bepaling 2.2.10 van het GRS. Die bepaling verwoordt een inspanningsverbintenis voor de gemeente Asse om BPA's en RUP's op te maken voor het behoud en/of de uitbreiding van bestaande in het GRS geselecteerde lokale bedrijven. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren, heeft deze bepaling niet tot gevolg dat voor de bedrijven die niet ter plaatse zijn gevestigd, geen GRUP kan worden opgemaakt. Overigens moet worden vastgesteld dat het bedrijf Van de Velde Beton wel degelijk activiteiten uitoefent ter plaatse en samen met het bedrijf Van Boom geselecteerd is als zonevreemd bedrijf waarvoor een oplossing moet worden geboden.

24. De eerste tussenkomende partij stelt in haar memorie dat, wat de genoemde bindende bepaling betreft, de verzoekende partijen die woorden onderlijnen die hen goed uitkomen (het behoud en/of uitbreiding -bestaande- lokale bedrijven) en een zeer belangrijke nuance uit het oog verliezen. Bepaling

2.2.10 van het GRS bepaalt immers dat de gemeente RUP's zal opmaken om het behoud en/of de uitbreiding van bestaande "in het structuurplan geselecteerde" lokale bedrijven te verzekeren.

Welnu, het GRUP heeft betrekking op de uitbreiding van twee bedrijven die uitdrukkelijk in het GRS zijn vermeld en waarvan het mogelijk maken van het behoud en de uitbreiding door het GRS in het vooruitzicht wordt gesteld. De richtinggevende bepaling 3.3.7.3 van het GRS inzake deelruimte "Open Ruimte Noord" bepaalt immers onder de titel "zonevrije bedrijven" wat volgt:

"Garage B. Van Boom nv (117) ligt gedeeltelijk zonevrij (parking) in agrarisch gebied. Het overige gedeelte van het bedrijf (verkoop en herstel van wagens) valt binnen de KMO-zone. Alvorens in te gaan op de gevraagde (zonevrije) uitbreiding langs de Dendermondsesteenweg (tot tegen de woonbebouwing) dient nagegaan welke mogelijkheden er zijn om achteraan het bedrijf uit te breiden in KMO-zone. Het bedrijf sluit rechtstreeks aan op de N47 en laat vanaf de straatkant een keurige indruk na. Het bedrijf zou de mogelijkheid moeten geboden worden om haar activiteiten veilig te stellen. Maar op het vlak van uitbreiding moet zeker de mogelijkheid om achteraan uit te breiden (compactheid) onderzocht worden om te vermijden dat de activiteiten zich verder kunnen ontwikkelen langs deze (aantrekkelijke) verkeersas. De aanpak van dit bedrijf dient bekeken te worden samen met de problematiek van het bedrijf Vandeveld Beton. Het gebied moet in zijn geheel afgewerkt en geherstructureerd worden. Daarbij dient maximaal naar achter en opzij te worden uitgebreid waarbij de uitrit naar de steenweg moet worden georiënteerd ook voor de achterliggende delen van het gebied".

De eerste tussenkomende partij wijst erop dat er bij de opmaak van het GRS reeds rekening werd gehouden met zowel haar bedrijf, als met het bedrijf van de tweede tussenkomende partij. Uitdrukkelijk stelt het GRS dat het gebied waarin deze twee bedrijven actief zijn, in zijn geheel moet afgewerkt en geherstructureerd worden. Voor de uitbreiding wordt zelfs aangegeven in welke richting deze moet gebeuren. Nu voorhouden, zoals de verzoekende partijen doen, dat de bindende bepaling 2.2.10 door de bestreden besluiten zou worden geschonden, is geenszins ernstig te noemen. Het GRUP steunt hier immers op een uitdrukkelijke en ondubbelzinnige opdracht in het ruimtelijk structuurplan zelf. Dit onderdeel van het middel faalt in rechte.

Er kan, aldus de eerste tussenkomende partij, niet genoeg worden benadrukt dat Garage B. Van Boom een reeds bestaand, zonevrij

bedrijf is, waarvan de plannen tot uitbreiding volledig conform de doelstellingen en de bindende bepalingen van het GRS zijn. Het feit dat het bedrijf Van de Velde Beton reeds in het in 2005 aangenomen GRS wordt vermeld, houdt in dat ook dit bedrijf als een bestaand lokaal bedrijf werd aanzien door de gemeente.

25. In haar “nota houdende toelichting middelen” stelt de tweede tussenkomende partij inzake de door de verzoekende partijen aangevoerde strijdigheid van het bestreden GRUP met de bindende bepaling 2.2.10 van het GRS, dat zij in het richtinggevend gedeelte van het GRS nominatim werd geselecteerd als zonevreemd bedrijf, dat de bindende bepaling 2.2.10 van het GRS stelt dat de gemeente sectorale BPA’s of RUP’s zal opmaken om het behoud en/of de uitbreiding van bestaande “in het structuurplan geselecteerde, lokale bedrijven” te verzekeren, dat zij conform dit ruimtelijk beleid van de gemeente Asse werd opgenomen in het bestreden GRUP, en dat van enige strijdigheid met de voormelde bindende bepaling dan ook niet de minste sprake kan zijn.

26. Met betrekking tot de door de eerste verwerende partij opgeworpen exceptie (randnr. 22.1) stellen de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord dat het onjuist is dat het middel in de aangegeven mate onontvankelijk zou zijn omdat de gemeente niet kan worden verweten de betrokken bindende bepaling van het GRS niet te hebben uitgevoerd. Ze wijzen erop dat zij nu net de gemeente Asse verwijten om via een RUP een bedrijf te laten lokaliseren via de omweg van de herlocalisatie van zonevreemde bedrijven, terwijl Van de Velde Beton geen zonevreemd bedrijf is op het grondgebied van de gemeente Asse.

27. In de laatste memories wordt niets nieuws aangevoerd met betrekking tot het eerste onderdeel van het tweede middel.

B. Standpunt van de partijen over het derde middel

28. In hun derde middel voeren de verzoekende partijen een gebrekkige motivering aan, waarbij ze verwijzen naar de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet).

Zij stellen dat de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur met zich meebrengt dat elke beslissing van een administratieve overheid zowel in feite, als in rechte de motieven moet weergeven die aan haar beslissing ten grondslag liggen. Bovendien is de administratieve overheid verplicht tot het formuleren van een afdoende motivering.

Wanneer een bestuur afwijkt van een niet-bindend advies leidt dit, aldus de verzoekende partijen, tot een strengere motiveringsplicht. Zij neemt dan een niet voor de hand liggende beslissing en moet in haar motivering aangeven om welke redenen zij meent dat het advies niet hoeft te worden gevolgd. De motivering mag niet beperkt blijven tot het eenvoudigweg tegenspreken van het advies, maar de overheid moet duidelijk maken waarom zij dit advies niet volgt. Zo zal de afwijking slechts mogelijk zijn wanneer de overheid wettige motieven heeft om van het advies af te wijken, uit de motivering van de beslissing blijkt op basis van welke precieze, juiste en pertinente motieven zij afwijkt van het advies, en de overheid geen stijlformules gebruikt. Wanneer het bestuur niet de afdoende redenen aangeeft waarom zij afwijkt van het advies, zal de beslissing worden vernietigd.

De verzoekende partijen wijzen erop dat de gemeenteraad van Asse bij de definitieve vaststelling van 22 maart 2010 van het bestreden GRUP, afwijkt van het advies van de Gecoro van 24 februari 2010. De gemeenteraad vermeldt eenvoudigweg dat “aangezien Vandevælde Beton nominatief geselecteerd is in het GRSP als zonevreemd bedrijf het advies van de Gecoro bijgevolg niet gevolgd moet worden”. Gelet op de materiële motiveringsplicht kan hier bezwaarlijk worden gesproken van een afdoende motivering. De gemeenteraad geeft niet op basis van juiste en pertinente redenen aan waarom zij

meent te kunnen afwijken van het advies van de Gecoro, a fortiori daar Van de Velde Beton geen zonevreemd bedrijf is.

29. In haar memorie van antwoord stelt de eerste verwerende partij dat de formele motiveringswet slechts van toepassing is op individuele rechtshandelingen en niet op reglementaire akten zoals een RUP. Hierbij wijst ze er voorts op dat aan de materiële motiveringsplicht is voldaan als de verwerende partij haar motieven kan aangeven, waarbij dit niet moet gebeuren in de beslissing zelf.

Voorts wijst de eerste verwerende partij erop dat het advies van de Gecoro wel degelijk is weerlegd. Het hoofd van de technische dienst weerlegt namelijk in zijn verslag de opmerkingen van de Gecoro. Daarbij wijst hij er terecht op dat het GRS zelf uitspraak doet over een uitbreiding van het bedrijf Van Boom, samen bekeken met de problematiek van het bedrijf Van de Velde Beton, zodat die uitbreiding in principe niet strijdig kan zijn met het GRS. Het bestreden besluit van de gemeenteraad verwijst naar dat verslag, zodat er wel degelijk een verantwoording is. De verzoekende partijen tonen niet aan dat die niet afdoende zou zijn.

30.1. Net als de eerste verwerende partij, wijst de tweede verwerende partij er in haar memorie van antwoord vooreerst op dat het GRUP een akte is met verordenende rechtskracht, zodat de formele motiveringswet erop niet van toepassing is. De plicht tot motivering van een RUP is geen formele motiveringsplicht. Om na te gaan of een RUP afdoende is gemotiveerd, moet men zowel de bestreden besluiten, als de erbij horende toelichtingsnota in overweging nemen.

30.2. Naar de mening van de tweede verwerende partij geeft de Gecoro in haar advies aan dat het bedrijf Van de Velde Beton niet kan worden beschouwd als een bedrijf dat ter plaatse aanwezig is. Immers, ook voor zone-eigen bedrijven kan een GRUP worden opgemaakt, zodat de vermelding “zonevreemd” niet dienstig is.

Zij wijst erop dat de gemeenteraad in het eerste bestreden besluit overweegt dat “de bedrijven Van Boom en Van de Velde Beton nominatief zijn geselecteerd in het Gemeentelijk Structuurplan p. 158 als zonevreemd bedrijf en dat bijgevolg het advies van de Gecoro niet moet gevolgd worden”.

De tweede verwerende partij voert aan dat op bladzijden 15 en 16 van de toelichtingsnota de overweging van het GRS wordt geciteerd. Het GRS werd door de gemeenteraad op 21 februari 2005 definitief aanvaard en door de deputatie op 21 april 2005 definitief goedgekeurd. Reeds in 2005 behandelt het GRS de problematiek van het bedrijf Van de Velde Beton op de kwestieuze site en wordt in het richtinggevend gedeelte bepaald dat een gestructureerde oplossing moet worden geboden voor het bedrijf. Er wordt eveneens aangegeven dat de gemeente Asse het bedrijf Van de Velde Beton ruimte wil bieden op het resterende stuk KMO-zone. Ook in de toelichtingsnota wordt verduidelijkt dat het bedrijf Van de Velde Beton reeds aanwezig is op de kwestieuze site (cf. opslag van beton). Dit wordt eveneens bevestigd in het advies van de afdeling Ruimte en Erfgoed, waarbij de bestreden besluiten zich expliciet aansluiten.

Met andere woorden, het advies van de Gecoro gaat voorbij aan het feit dat het bedrijf Van de Velde Beton minstens sinds 2005 ter plaatse activiteiten uitoefent.

De verwijzing in het eerste bestreden besluit naar het GRS en de overwegingen in de toelichtingsnota zijn een afdoende motivering ter weerlegging van het advies van de Gecoro.

31. In haar memorie poneert de eerste tussenkomende partij dat de uitdrukkelijke vermelding van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet in de aanhef van het middel en de door de verzoekende partijen verstrekte uitleg omtrent de verplichting tot uitdrukkelijke motivering, geen andere invulling toelaat van het middel dan dat erin louter de schending van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet wordt aangevoerd. Zij wijst erop dat die wet niet van toepassing is op de bestreden besluiten.

Aangezien er geen verplichting is tot uitdrukkelijke motivering, is het, aldus de eerste tussenkomende partij, duidelijk dat de weerlegging van de

motieven voor een negatief advies -in casu dat van de Gecoro- ook kan gebeuren via voorbereidende akten die tot het administratief dossier behoren. In zoverre het middel betrekking zou hebben op de materiële motiveringsplicht, moet dan ook worden gewezen op het verslag van 26 februari 2010 van het afdelingshoofd van de technische dienst van de gemeente Asse, waarin de uitgebrachte adviezen geëvalueerd worden en waarin de opmerkingen van de Gecoro inhoudelijk worden weerlegd. Het bestreden besluit van de gemeenteraad verwijst uitdrukkelijk naar dat verslag.

32. De tweede tussenkomende partij vestigt er ook de aandacht op dat de formele motiveringswet niet van toepassing is op de bestreden besluiten.

Voorts stelt ze dat de bestreden besluiten afdoende zijn gemotiveerd aangezien ze verwijzen naar de diverse adviezen waarin de vermeende strijdigheid van het GRUP met de bepalingen van het RSV afdoende werd weerlegd, namelijk het verslag van 5 maart 2010 vanwege het hoofd van de technische dienst van de gemeente Asse en het advies van 5 februari 2010 van het agentschap Ruimte & Erfgoed. Ook wijst ze erop dat de toetsing door de Raad van State dienaangaande overigens marginaal is.

33. In hun memorie van wederantwoord erkennen de verzoekende partijen dat een RUP strikt genomen niet valt onder de toepassing van de formele motiveringswet. Dit neemt volgens hen echter niet weg dat de bestreden besluiten het voorwerp van een motivering hadden moeten uitmaken om aan te tonen waarom wordt afgeweken van negatieve adviezen. Dit wordt ook zo gevraagd in de VCRO waar bij de definitieve vaststelling van het plan ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die zijn gebaseerd op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of adviezen, uitgebracht door de aangeduide diensten en overheden, of het advies van de Gecoro (artikel 2.2.14, §6, tweede lid).

Ze verwijzen naar de vroegere rechtspraak inzake RUP's die stelt dat een vaststellingsbesluit dat afwijkt van de adviezen, op stedenbouwkundige motieven moet steunen en moet worden gemotiveerd. De

verwijzing naar een verslag van een gemeentebestuurder kan, aldus de verzoekende partijen, bezwaarlijk als een afdoende motivering worden beschouwd.

34. De verzoekende partijen voeren in hun laatste memorie nog aan dat de gemeente Asse zich vergist met de verwijzing naar het richtinggevend gedeelte van het GRS. Ze meent immers onterecht dat Van de Velde Beton daarin werd opgelijst als zonevreemd bedrijf. In dit deel van het GRS wordt Van de Velde Beton slechts vermeld in het onderdeel dat gaat over Garage Van Boom. Het enige dat over Van de Velde Beton wordt bepaald, is dat de aanpak van Garage Van Boom “samen dient bekeken te worden met de problematiek” van Van de Velde Beton. Dit is hoegenaamd niet hetzelfde als een opname als zonevreemd bedrijf, zoals de gemeente Asse verkeerdelijk beweert in haar verwijzing. Als het GRS de bedoeling had om Van de Velde Beton mee op te lijsten als zonevreemd bedrijf, zou er voor dit bedrijf een aparte paragraaf zijn opgesteld met verwijzing naar de plaats op de kaart. Zo worden immers alle andere bedrijven die in het betrokken gedeelte van het GRS staan vermeld, beschreven.

Naar de mening van de verzoekende partijen moet de conclusie dus zijn dat het GRS het bedrijf Van de Velde Beton helemaal niet nominatief selecteerde als zonevreemd bedrijf, maar dit bedrijf slechts aanhaalt bij de bespreking van Garage Van Boom. Bijgevolg trachtte de gemeente Asse om een motivering op te zetten die is gebaseerd op een inhoudelijk verkeerde verwijzing. Met andere woorden, aangezien de gemeente Asse verwees naar een stuk waarvan ze de inhoud verkeerdelijk interpreteerde, verwees ze in feite naar een stuk dat door haar zelf niet werd bijgevalen. Een verwijzing naar stukken die niet worden gevolgd, is op zich uiteraard geen afdoende motivering.

35. In hun laatste memories voeren de eerste verwerende partij en de tweede tussenkommende partij niets nieuws aan met betrekking tot het derde middel.

C. Beoordeling

36. Een ruimtelijk uitvoeringsplan is geen akte met een individuele strekking, maar heeft een verordenend karakter. Het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan valt derhalve niet onder de toepassing van de formele motiveringswet, die betrekking heeft op individuele rechtshandelingen. In zoverre de verzoekende partijen zich beroepen op de laatstgenoemde wet is het middel bijgevolg onontvankelijk.

37. In het beschikkend gedeelte van het eerste bestreden besluit worden “Garage B. Van Boom nv/Van de Velde Beton, Dendermondsesteenweg te 1730 Asse” als zonevreemde bedrijven aangemerkt.

38. In de toelichting bij het bestreden uitvoeringsplan wordt inzake de relatie van dit plan met de bindende bepalingen van het GRS van Asse de als volgt luidende bindende bepaling 2.2.10 “Uitbreiding voor bestaande bedrijvigheid en aanpak zonevreemde bedrijvigheid” van het structuurplan geciteerd:

“De gemeente zal binnen haar bevoegdheid en afhankelijk van de hoogdringendheid van de gewenste uitbreiding sectorale BPA’s of RUP’s opmaken om het behoud en/of de uitbreiding van bestaande in het structuurplan geselecteerde, lokale bedrijven te verzekeren ook in andere bestemmingen van het gewestplan”.

De geciteerde bepaling brengt onder meer mee dat een ter uitvoering daarvan opgemaakt uitvoeringsplan het behoud of de uitbreiding van bedrijven in zones van het gewestplan die niet voor bedrijven bestemd zijn enkel kan toelaten wanneer het gaat om “bestaande in het structuurplan geselecteerde, lokale bedrijven”.

39. Het blijkt niet dat het GRS van Asse andere bindende bepalingen met betrekking tot zonevreemde bedrijven bevat dan de in het vorige randnummer geciteerde bepaling.

40. In haar besluit van 4 februari 2010 (randnr. 9) heeft de tweede verwerende partij gesteld dat het bestreden uitvoeringsplan een uitvoering is van bindende bepaling 2.2.10 van het GRS van Asse dat aangeeft “dat de gemeente de zonevreemde bedrijvigheid zal aanpakken”.

41. De Gecoro heeft haar ongunstig advies ten aanzien van het onderdeel bestemd voor het bedrijf Van de Velde Beton gemotiveerd met de stelling dat men dit bedrijf “niet als een zonevreemd bedrijf (kan) beschouwen gezien het gaat om een nieuwe bedrijfsruimte voor een bedrijf dat niet bestaat op deze locatie”.

Dienaangaande wordt in het eerste bestreden besluit het volgende overwogen:

“Overwegende dat de bedrijven Van Boom en Van de Velde Beton nominatief zijn geselecteerd in het Gemeentelijk Structuurplan p. 158 als zonevreemd bedrijf en dat bijgevolg het advies van de Gecoro niet moet gevolgd worden”.

42. Zoals blijkt uit het voorgaande en -ten overvloede- bevestigd wordt door het opschrift “Zonevreemde bedrijven fase II”, is dit plan opgemaakt ter uitvoering van de bindende bepaling 2.2.10 “Uitbreiding voor bestaande bedrijvigheid en aanpak zonevreemde bedrijvigheid” van het GRS van Asse.

43. Artikel 2.1.2, §2 VCRO bepaalt:

“Bij het opmaken van een ruimtelijk structuurplan duidt de instantie die het plan definitief vaststelt de onderdelen ervan aan die bindend zijn.

(...)

Voor het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zijn deze onderdelen bindend voor de gemeente en voor de instellingen die eronder ressorteren. Van het bindend gedeelte van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt afgeweken indien zulks genoodzaakt wordt door maatregelen die vereist zijn voor de verwezenlijking van het bindend sociaal objectief, vermeld in artikel 4.1.2 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid”.

Het blijkt dat er, hetgeen door geen van de partijen wordt betwist, bij het vaststellen van het bestreden uitvoeringsplan geen gebruik is

gemaakt van de in de laatst geciteerde bepaling bedoelde afwijkmogelijkheid inzake “de verwezenlijking van het bindend sociaal objectief”.

44. Een ruimtelijk uitvoeringsplan dat wordt aangenomen ter uitvoering van een bindende bepaling van het structuurplan dient met deze bepaling overeen te stemmen. Er kan dus niet worden ingestemd met het argument van de eerste verwerende partij (randnr. 22.1) als zou het bestreden uitvoeringsplan niet onder de bindende bepaling 2.2.10 van het GRS van Asse vallen. De op het laatstgenoemde argument gesteunde exceptie wordt verworpen.

45. In het GRS van Asse wordt het volgende gesteld:

“3.3.4.4. Zonevreemde bedrijven

(...)

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de aanpak van de zonevreemde bedrijven.

(...)

Tabel 39: voorstel aanpak zonevreemde bedrijven

Code	Bedrijf	Motivatie	Voorstel
(...)			
117	B. Van Boom nv	Lokaal bedrijf	Opname in sectoraal BPA
(...)			

”.

In de voornoemde tabel wordt het bedrijf Van de Velde Beton niet vermeld. Ook in de tabel 37 “Zonevreemde oppervlakte en gewenste uitbreiding van de zonevreemde bedrijven” van het GRS is “B. Van Boom nv” opgenomen en Van de Velde Beton niet.

46. Het blijkt dat, anders dan de tweede verwerende partij aanneemt, op het ogenblik dat het bestreden uitvoeringsplan werd aangenomen de voor het betonbedrijf van de n.v. Van de Velde Beton bestemde percelen aan de Dendermondsesteenweg te Asse braak lagen en dat erop geen enkele bedrijfsactiviteit werd ontwikkeld. In de toelichting bij het bestreden uitvoeringsplan wordt verduidelijkt dat het laatstgenoemde bedrijf “nu gevestigd (is) in Opwijk”, dit is op “ca. 1,1 km” van het plangebied van het bestreden uitvoeringsplan, en dat dit bedrijf aan de Dendermondsesteenweg te Asse een

nieuwe loods zou willen inplanten “met als doel de natuursteenafdeling in onder te brengen”, daar “(d)eze (...) nu gevestigd (is) in Opwijk waar het terrein geen mogelijkheid meer heeft om uit te b(r)eiden”.

47. Uit het voorgaande volgt dat, zoals de verzoekende partijen aanvoeren, de n.v. Van de Velde Beton geen bestaand bedrijf was aan de Dendermondsesteenweg te Asse op het ogenblik dat het bestreden uitvoeringsplan werd aangenomen, laat staan op het ogenblik dat het GRS van Asse werd vastgesteld.

48. De verwerende en de tussenkomende partijen beweren dat, zoals in het eerste bestreden besluit wordt overwogen, het GRS van Asse de n.v. Van de Velde Beton als een bestaand lokaal zonevreemd bedrijf aan de Dendermondsesteenweg te Asse heeft geselecteerd.

Uit het feit dat de n.v. Van de Velde Beton op het ogenblik van het vaststellen van het GRS geen ter plaatse bestaand bedrijf was (randnr. 47) en uit de in randnummer 45 vermelde gegevens blijkt evenwel dat het GRS het bedrijf Van de Velde Beton niet als een lokaal zonevreemd bedrijf in de zin van de bindende bepaling 2.2.10 heeft geselecteerd. Anders dan de verwerende en de tussenkomende partijen dit zien, wettigt de vermelding in het richtinggevend gedeelte van het GRS dat de aanpak van het bedrijf B. Van Boom “dient bekeken te worden samen met de problematiek van het bedrijf Vandevelde Beton” geen andere conclusie. Die vermelding bevat de doelstelling voor de plannende overheid om bij het bestemmen en inrichten van de terreinen van het geselecteerde zonevreemde bedrijf B. Van Boom rekening te houden met “de problematiek van het bedrijf Vandevelde Beton”, die zakelijke rechten heeft op aangrenzende terreinen. Uit die vermelding kan echter niet worden afgeleid dat het GRS het bedrijf Van de Velde Beton aan zou merken als een ter plaatse bestaand bedrijf, laat staan als een geselecteerd bestaand lokaal zonevreemd bedrijf in de zin van de bindende bepaling 2.2.10.

49. De opname in het bestreden uitvoeringsplan van de zones bestemd voor het bedrijf Van de Velde Beton stemt niet overeen met de bindende bepaling 2.2.10 van het GRS van Asse.

50. De middelonderdelen zijn gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt, in zoverre het het deelplan Van Boom/Van de Velde Beton betreft:

- a. het besluit van 22 maart 2010 van de gemeenteraad van Asse houdende definitieve vaststelling van het aangepast gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Zonevreemde bedrijven fase II”, houdende een grafisch plan, stedenbouwkundige voorschriften en de feitelijke en juridische toestand voor de zonevreemde bedrijven : Garage André Motors en Garage B. Van Boom n.v./Van de Velde Beton,**
- b. het besluit van 3 juni 2010 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Zonevreemde bedrijven fase 2” te Asse, zoals definitief vastgesteld door de gemeenteraad bij besluit van 22 maart 2010.**

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede gedeeltelijke vernietigde besluit.

3. De eerste verwerende partij en het Vlaamse Gewest worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, ieder voor de helft.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht november 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens